

— Priteisti iš įstojusios į bylą šalies ir Vidaus rinkos derinimo tarnybos su šiuo apeliaciniu procesu susijusias išlaidas.

Apelacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Apeliantė teigia, kad Pirmosios instancijos teismas nepripažino, jog apeliacinės tarybos sprendime, pagrįstame neteisėtu protestų skyriaus sprendimu, buvo padaryta klaidų. Konkrečiai kalbant, buvo visiškai nepripažinta tai, kad a) sprendimas *Medion* ⁽¹⁾ buvo susijęs su išimtinė situacija, kai buvo atmesta įprasta taisyklė, pagal kurią vidutiniam vartotojui prekių ženklas paprastai padaro bendrą įspūdį, nors b) šioje byloje nėra aplinkybių, kurių pakaktų pateisinti tokį išimtinį požiūrį. Šiuo atveju joks ankstesnio prekių ženklo elementas nevaidino „nepriklausomo atskiriančio vaidmens“.

Be to, apeliantė teigia, kad per pirmąjį panašumo vertinimo etapą klaidingai pritaikius *Medion* tipo principą buvo neteisingai įvertinta bendra supainiojimo rizika.

⁽¹⁾ OL C 106, 2004 4 30, p. 31.

2010 m. balandžio 30 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Komisija prieš Vokietijos Federacinę Respubliką

(Byla C-206/10)

(2010/C 179/37)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama V. Kreuzschitz

Atsakovė: Vokietijos Federacinė Respublika

Ieškovės reikalavimai

— Pripažinti, jog nustačiusi, kad išmokos akliams ir neigaliams, įskaitant ir kurčiuosius (išmoka akliams arba žemių skiriama išmoka akliams, pašalpa akliams arba žemių skiriama pašalpa akliams, slaugos išmoka arba pagalba akliams ir kurtiesiems, išmoka akliams ir kurtiesiems ir t. t.), pagal žemių teisės aktus yra suteikiamos asmenims, kurių atžvilgiu Vokietijos Federacinė Respublika yra kompe-

tentinga valstybė narė, taikant sąlygą, kad gavėjai privalo turėti gyvenamąją vietą arba nuolatinę gyvenamąją vietą atitinkamoje federalinėje žemėje, Vokietijos Federacinė Respublika, remdamasi nacionalinės teisės aktais, neįvykdė įsipareigojimų pagal 1968 m. spalio 15 d. Tarybos Reglamento (EEB) Nr. 1612/68 dėl laisvo darbuotojų judėjimo Bendrijoje ⁽¹⁾ 7 straipsnio 2 dalį ir pagal 1971 m. birželio 14 d. Tarybos Reglamento (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje ⁽²⁾ 4 straipsnio 1 dalies a punktą kartu su III antraštinės dalies 1 skyriumi (Liga ir motinystė).

— Priteisti iš Vokietijos Federacinės Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinių pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Šis ieškinys susijęs su Vokietijos žemių teisės aktu, pagal kuriuos išmokos akliams ir neigaliams suteikiamos taikant sąlygą, kad gavėjai privalo turėti gyvenamąją vietą arba nuolatinę gyvenamąją vietą atitinkamoje federalinėje žemėje, nesuderinamumu su Reglamentu (EEB) Nr. 1408/71 ir Reglamentu (EEB) Nr. 1612/68.

Remiantis judėjimo laisve Reglamentu (EEB) Nr. 1408/71 siekiama koordinuoti nacionalinius socialinės apsaugos teisės aktus, laikantis EB sutarties 42 straipsnio (dabar SESV 48 straipsnis) tikslų. Pagal reglamento 4 straipsnio 2b dalį šis reglamentas netaikomas valstybės narės teisės aktų nuostatoms dėl specialių neįmokinių išmokų, nurodytoms II priedo III skirsnyje, kurios galioja tik jos teritorijos daliai. Nagrinėjamos Vokietijos išmokos yra išvardytos kaip specialios išmokos reglamento II priedo III skirsnyje.

Neatsižvelgdama į tai, Komisija mano, kad vien įtraukti išmoką į Reglamento (EEB) Nr. 1408/71 II priedo sąrašą nepakanka, kad išmoka kaip „speciali neįmokinė išmoka“ nepatektų į reglamento taikymo sritį. Reglamento 4 straipsnio 2b dalis kaip leidžianti nukrypti nuostata turi būti aiškinami siaurai: ji gali būti taikoma tik išmokoms, kurios tenkina šioje nuostatoje išvardytas kumuliacines sąlygas. Todėl ši nuostata apima tik išmokas, kurios yra ir specialios, ir neįmokinės, kurios nurodytos reglamento II priedo III skirsnyje ir nustatytos teisės aktuose, kurie galioja tik valstybės narės teritorijos daliai.

Tačiau nagrinėjamos išmokos, nustatytos žemių teisės aktuose, netenkina visų šių sąlygų: jos turi būti kvalifikuojamos ne kaip „specialios neįmokinės išmokos“, o kaip „išmokos ligos atveju“ dėl šių priežasčių.

Viena vertus, nagrinėjamos žemių išmokos yra suteikiamos, neatsižvelgiant į asmeninių poreikių vertinimą remiantis teisės aktais apibrėžta situacija. Jos skirtos kompensuoti papildomas išlaidas, patirtas dėl negalios, ir jomis siekiama pagerinti neigiamųjų asmenų sveikatos būklę ir gyvenimo sąlygas. Todėl jomis siekiama iš esmės papildyti ligos draudimo išmokas. Be to, aplinkybė, kad pagal Vokietijos teisės aktus skiriama slaugos išmoka įskaičiuojama į išmokas akliems ir neigaliesiems Vokietijos žemėse, įrodo, kad abi išmokos skirtos padengti tą pačią riziką — būtent papildomų išlaidų, atsiradusių dėl ligos, riziką — ir kad tai susiję su „papildoma ar pakeičiančia apsauga nuo rizikų“.

Kita vertus, tam tikros išmokos klasifikavimas pagal valstybės narės nacionalinę konstituciją neturi reikšmės, ar ši išmoka vertintina kaip socialinės garantijos išmoka Reglamento Nr. 1408/71 prasme.

Be to, materialiaja prasme čia nagrinėjami žemės teisės aktai nėra papildoma, tik regione galiojanti lengvata. Atvirkščiai, ši išmoka yra papildomų išlaidų ligos atveju draudimo sistemos, kuri buvo sukurta visoje valstybės narės (Vokietijos) teritorijoje ir kuri taikant abipusį įskaitymą yra glaudžiai susijusi su federaliniais teisės aktais, dalis.

Iš to matyti, kad nagrinėjamos žemių išmokos turi būti kvalifikuojamos kaip ligos išmokos, o ne kaip specialios išmokos. Todėl šių išmokų įtraukimas į Reglamento (EEB) Nr. 1408/71 II priedo III skirsnį yra neteisėtas, ir šios išmokos patenka į šio reglamento taikymo sritį.

Be to, Vokietijos teisės aktuose įtvirtinta gyvenamosios vietos sąlyga pažeidžia Reglamentą (EEB) Nr. 1612/68 tiek, kiek ja draudžiama pasienio darbuotojams ir jų šeimos nariams gauti šias išmokas.

Teisingumo Teismas aiškiai patvirtino, kad valstybė narė negali socialinės lengvatos suteikimo sąlygoti lengvatos gavėjo gyvenamąją vietą šios valstybės teritorijoje. Ši Teisingumo Teismo išvada taikoma visoms socialinėms lengvatoms Reglamento Nr. 1612/68 7 straipsnio 2 dalies prasme.

„Socialinės lengvatos“ yra labai plati sąvoka: ji apima ne tik lengvatas, susijusias su darbo sutartimi, bet ir lengvatas, kurias valstybės narė suteikia savo piliečiams, o kartu ir darbuotojams. Komisijos nuomone, aplinkybė, kad nagrinėjamos išmokos suteikiamos, neatsižvelgiant nei į atliekamą darbą, nei į suinteresuotojo asmens ar jo šeimos finansinius išteklius, ir todėl atsižvelgiant tik į gyvenamosios vietos atitinkamoje žemėje motyvą, negali pateisinti to, kad nebuvo atsižvelgta į atsiradusį poveikį darbuotojams, kurie dirba Vokietijoje, bet gyvena kitoje valstybėje narėje. Taigi nėra pakankamai pagrindo šių išmokų nepriskirti socialinėms lengvatoms Reglamento Nr. 1612/68 prasme.

Taigi Vokietijoje dirbantys pasienio darbuotojai ir jų šeimos nariai turėtų turėti teisę į išmokas, kurios pagal žemių teisės aktus suteikiamos neigaliesiems ir akliems, net jei jie negy-

vena Vokietijoje. Todėl sąlyga, kad jie privalo turėti gyvenamąją vietą ar nuolatinę gyvenamąją vietą atitinkamoje žemėje, pažeidžia Reglamentą Nr. 1612/68.

(¹) OL L 257, p. 2; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 1 t., p. 15.

(²) OL L 149, p. 2; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 1 t., p. 35.

2010 m. balandžio 30 d. Højesteret (Danija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Paranova Danmark A/S, Paranova Pack A/S prieš Merck Sharp & Dohme Corp., Merck Sharp & Dohme B.V. ir Merck Sharp & Dohme*

(Byla C-207/10)

(2010/C 179/38)

Proceso kalba: danų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Højesteret

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovės: Paranova Danmark A/S, Paranova Pack A/S

Atsakovės: Merck Sharp & Dohme Corp., Merck Sharp & Dohme ir Merck Sharp & Dohme BV

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 1988 m. gruodžio 21 d. Tarybos direktyvos Nr. 89/104/EEB valstybių narių įstatymams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti (¹) 7 straipsnio 2 dalį ir susijusių teismų praktiką, o būtent Teisingumo Teismo sprendimus *Hoffmann-La Roche prieš Centrafarm* (²), 102/77, *Pfizer prieš Eurim-Pharm* (³), 1/81, ir *Bristol-Myers Squibb ir kt. prieš Paranova* (⁴), C-427/93, C-429/93 ir C-436/93, reikia aiškinti